

погрѣшки, които могжтъ да направятъ неразумително ченето, заблагоразсѫдихме да я напечатами въ особиж книжкѣ и да притуриме още два три слова.

Научихми ся, чи нѣкой родолюбецъ въ истиятъ Дневникъ направи возражение на нашите мисли, но защото до сега не получихме послѣднитѣ три лански мѣсеки на речениятъ Дневникъ, не имахми това удоволствие да видимъ каквѣ защитж или опровержение правятъ другитѣ соревнователи по това дѣло, и защото времето не ни позволява вѣки да чаками, оставяни той вопросъ на правото сѫдилище на другитѣ наши ревнители, които нека безпрестрастно произрекатъ тѣхното мнѣние. Отъ наша стариж готови сми да приемимъ съ чисто сѫрдце сѣкѣ поправкѣ, основанж на здравийатъ мисъль; защото желанието ни е, не да сѣмъ раздоръ помежду ученитѣ ни, но да ги присоединимъ въ общи думи.¹⁾ Бѣлгарското учение е въ возрождението си, нѣма много учени, нито богати родолюбци, които да му дадатъ помощъ, и затова, като сиромашко, трява само себе си да помога и съ соединени сили да вѣрви напредъ. Сѣко училище и сѣкѣй человѣкъ трява да счита другитѣ училища и другитѣ родолюбци като себе си, братия и общи благотворители на юношеството. Сѣки, който обича родътъ си и просвѣщението на дѣцата, и вообще и особо трява да помисли колкото може и съ каквото може на училищата, що сѫ по Бѣлгариатж. Никой да не говоре: „Азъ съмъ сопотецъ, или карловецъ, не ми е грижа за другитѣ мѣста.“ Такова изрѣчение е малосмислено. Сѣкий бѣлгаринъ принадлежи на сичкѫтж Бѣлгария, не особно на едно село или градъ. Затова, за да достигнимъ общото учение, трява да ся вардимъ отъ общи и частни неудоволствия и раздори, които могжтъ да подпаднатъ²⁾ недоброжелателитѣ ни. Научавами ся, чи ся случвало едно село да ище да отнѣме учителътъ на другото село съ обѣщание да му даде по-много платж;*) други пѣкъ искали да приематъ ония ученици, за които други ся грижихъ да ги учатъ за селото си и които должни сѫ да отслужатъ

¹⁾ Мисли, идеи. ²⁾ Поощрять.

*) Не е прилично и учителитѣ за платж малко по-голѣма да си примѣнуватъ сѣкѣ годинж мѣстата. Трява да оставатъ на истото мѣсто 5—6 години.

Б. А.